

Et eksempel på, at vi nok bør træde varsomt med at ændre alderskravet, er 25-års-kravet for at udføre vagtvirksomhed. Her tror jeg, at det er gavnligt med en længere livserfaring end myndighedsalderen.

Til slut skal jeg i øvrigt bemærke, at Dansk Folkeparti er positivt over for beslutningsforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne tilkendegive, at vi også i CD meget gerne vil være med til at bruge udvalgsbehandlingen til at kigge på, om der er nogle flere områder end dem, der er nævnt i beslutningsforslaget, hvor vi eventuelt kan gå ind og se på, om der skal ske nogle fjernelser. Vi vil som sagt meddele, at vi er positive over for forslaget, vi er positive over for udvalgsbehandlingen, og hvad forslaget går ud på, behøver jeg ikke at sige. Det er gjort tilstrækkeligt.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi synes måske ikke, at det her er verdens vigtigste forslag. Vi har en meget positiv holdning til det, men er alligevel ikke helt sikre på, at vi kan tilslutte os. Vi synes, at det på nogle områder faktisk er rimeligt med en aldersgrænse, altså en bundgrænse, f.eks. ved vagtvirksomhed. Og det er så pudsigt nok den, som forslagsstillerne bruger til at sammenligne med. Man kan sende unge mennesker på 18 år i krig for den sags skyld – nu sender vi heldigvis ikke så tit nogen i krig, men dog ud i militær tjeneste – men den sammenligning vil jeg nu altså bruge til at sige, at de 18 år er for lav en alder at sende folk ud til den slags i. Det er sådan, jeg vil bruge den.

Jeg er så enig med hr. Egil Møller i, at netop vagttjeneste kræver en vis modenhed. Der er man i øvrigt også, i modsætning til når man er ude som soldat, ofte ude ene og skal selv tage stilling til vanskelige situationer. Også præster kan man tage med. Altså, hvor det handler om sjælesorg, kan man måske nok forvente, at en præst skal have en vis modenhed. Så der er både sådan for og imod.

I øvrigt synes jeg, der er to modsatrettede tendenser i tiden. På nogle områder bliver de unge mennesker faktisk tidligt modne og udviklede. På andre områder gør de slet ikke. Og der er selvfølgelig også altid forskel på mennesker, om de udvikles tidligt eller sent. Jeg tror faktisk især, at der er sådan to modsatrettede udviklinger i øjeblikket. Jeg synes i hvert fald, at det der

med at sende folk ud i militær tjeneste, når de er 18 år, hører fortiden til. Det burde vi holde op med.

Så vi er lidt tvivlende i forhold til vores holdning.

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne starte med på alle forslagsstillernes vegne at sige tak for de mange positive kommentarer, der er kommet til forslaget. Det glæder mig, at andre end os, der har lavet forslaget, kan se problematikken i det.

Det glæder mig også, at der er så mange, der har sagt, at de gerne vil se på det i bredere sammenhæng, for ud over de eksempler, der konkret er fremhævet i bemærkningerne, er vi siden udarbejdelsen af forslaget også blevet gjort opmærksom på det, hr. Ole Sohn var inde på omkring domsmænd, men jeg kunne ligeledes nævne aldersgrænsen for nævninge, aldersgrænsen for deltagelse i skatteankenævn m.v.

Det er alt sammen noget, som jeg håber vi kan kigge på under udvalgsarbejdet, og derfor har hr. Flemming Hansen også fuldstændig ret i, at dette forslag er fremsat i beslutningsforslagsformen for at sikre, at der bliver lejlighed til ikke alene fra regeringens side, men så sandelig også fra os i oppositionen og os, der er forslagsstillere, til at komme med yderligere oplysende spørgsmål, oplysende fakta, oplysende indlæg.

Allerførst med hensyn til det, ministeren sagde, noterede jeg mig, at ministeren syntes, det var et fint princip, men når ministeren så afviser forslaget, må det jo betyde, at ministeren indimellem bryder sine principper.

Jeg har også noteret mig, at ministeren mente, at det er et område, der måske er en lille belastning inden for, og det er også det, hr. Ole M. Nielsen nævnte med, at det måske ikke var verdens mest vigtige forslag. Det er det nok heller ikke, men indimellem må vi i Folketinget også tage os af de sager, som har betydning for en relativt lille del af befolkningen, for når vi laver lovgivning, kommer det til at ramme mange forskellige.

Når hr. René Skau Björnsson ikke mener, at de professionelle bokserere skal fritages, og henviser til en rapport fra Indenrigsministeriet, kan jeg nævne, at rapporten stammer fra 1977. Når man kontakter Sundhedsstyrelsen i dag, får man at vide, at udviklingen har ændret sig siden 1977, og at man derfor måske kunne indstille en ny holdning, hvis det var det. Men lad os kigge på problemstillingen.